

DISCURS DE JOSEP PINTAT I FORNÉ **DISCURS D'ORIENTACIÓ POLÍTICA – 14/09/2017**

Gràcies Sr. Síndic,

Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers.

Avui, en l'inici del segon període de sessions, abordem el tercer debat d'orientació política d'aquesta legislatura, una legislatura que, mica a mica, s'aproxima al seu termini.

El Grup Parlamentari liberal l'encara, amb uns principis clars, que no són altres, que els que vaig anunciar, el 31 de març del 2015, i alhora que hem vingut exercint al llarg d'aquesta legislatura.

Incidir en el temps de les coses i sobretot en el seu contingut, tot sota un denominador comú, política d'Estat, visió d'Estat, i sens dubte acords d'estat quan hi ha hagut voluntat política per part del seu Govern.

A més, hem exercit i ho continuarem fent, el control i impuls a l'acció del seu govern, ja que és la nostra obligació com a consellers generals.

Ahir, Sr. Cap de Govern el vàrem escoltar atentament vam poder observar que el discurs d'orientació política, es va centrar en gran part en efectuar un balanç de la feina feta, en els seus sis anys, com a cap de Govern, un discurs conegut per tots, que no aporta res de nou. Ha estat un discurs d'acomiadament en forma de relat de la feina feta, durant aquests sis anys, amb agraïments, principalment, al seus ministres i al seu grup parlamentari.

Fetes aquestes apreciacions, em voldria centrar en el que el nostre grup parlamentari entén que són els reptes del país i com afrontar-los.

En primer lloc, és clau tenir una visió d'on ens trobem:

Tal com ens ha dit Sr. Cap de Govern, sembla que l'economia es comença a recuperar. Utilitzant les seves paraules d'ahir: "estem en un moment de relativa bonança econòmica".

En aquest punt permeti'm una comparativa.

L'evolució de la nostra economia està plenament afectada per l'evolució de les economies del nostre entorn, i en especial, la d'Espanya.

Al país veí, el PIB, l'any 2016, va créixer un 3% respecte del 2015, i està creixent un 3,1% al llarg del segon trimestre del 2017.

Els factors que impulsen aquest creixement, en el cas de l'economia espanyola, són el retorn a la competitivitat de la seva economia, els baixos tipus d'interès, el preu del petroli, el turisme juntament amb la inversió empresarial i la construcció.

Tot i així, el Banc d'Espanya conclou en els seus informes, que l'economia espanyola creix amb força, però que les dos terceres parts del creixement és conjuntural; és a dir, per factors transitoris com els esmentats anteriorment.

Paral·lelament, el PIB de l'Eurozona va créixer un 1,9% durant el 2016 i 2,3%, segons les dades publicades del segon trimestre del 2017.

Tots els analistes conclouen que Europa entra en la fase d'expansió econòmica del cicle, i alhora genera més optimisme i retroalimenta el creixement.

En conclusió, la zona euro, tal com he dit anteriorment, es troba en la fase expansiva del seu cicle econòmic. I en conseqüència, hauria d'afectar positivament a la nostra economia.

Andorra, segons l'informe de Standard and Poor's que vostè va citar ahir va créixer un 1,2% el 2016, i la perspectiva de creixement, pel 2017, és de l'1,3%. Per tant, Andorra gaudeix de creixements inferiors als de la Eurozona i, en tot cas, en clara descorrelació amb el que havia estat en anys anteriors.

El nostre model econòmic, segons l'informe de Standard and Poor's, té una dependència molt forta en el sector turisme i comerç que està fortament correlacionats amb el nostre sector financer i aquest sector, segons el propi informe de l'agència de ràting, pot ser una font de risc, en cas de limitacions creditícies, en la compra del propi deute de Govern.

La diversificació de la nostre economia és cabdal si volem assolir creixements similars al de la Eurozona.

Tots els membres d'aquesta cambra saben que l'economia es mou per cicles, i després de cicles de fase expansiva, de durada més o menys llarga venen cicles de crisi, i el que han sigut factors transitoris de creixement, com els tipus d'interès, per citar-ne algun, desapareixen i es converteixen en factors d'agreujament de les crisis.

A més, quan les economies del nostre entorn, es troben en fase expansiva, sempre és més fàcil cercar inversors, que vulguin diversificar o expandir en noves àrees de negoci.

Malauradament, per Andorra no ha estat així, el model d'inversió estrangera no porta els fruits desitjats, per més que s'esforcin a fer-nos creure el contrari.

L'evidència és el nomenament del Ministre Sr. Saboya, al cap del nou ministeri d'Economia, Competitivitat i Innovació, al quin li desitjo molts encerts en les seves noves funcions.

Tal i com estem li costarà poc i li ofereixo la nostra col·laboració. De no ser així, si realment, tot anés tant bé aquest nomenament no s'entendria.

En el darrer debat d'orientació política, li vaig exposar quins són els canvis a implementar en aquest àmbit.

Des del Grup Parlamentari Liberal considerem que la Llei d'Inversió Estrangera s'ha de basar en la lliure competència i s'han d'eliminar tots els criteris de discrecionalitat que s'atorga al Govern. Una societat s'ha de poder constituir al nostre país en un termini màxim de 48 hores.

Paral·lelament, i potser més important, és que un inversor estranger o nacional necessita garanties jurídiques de l'Estat on exerceix la seva activitat.

Aquestes garanties es basen principalment, en mantenir una normativa fiscal estable i competitiva.

La competitivitat no ve marcada per disposar únicament d'un tipus impositiu baix. Vostès ho saben. L'actual marc fiscal d'Andorra, va ser definit en un entorn molt diferent a l'actual. Aquest fet ens porta a què s'hauria d'haver adaptat la nostra legislació fiscal al context actual i fer-la competitiva.

A més, l'execució de models fiscals definits fa alguns anys, presenten errors de concepte i enfoc, i aquests s'han traduït en menys efectivitat en els convenis de doble imposició signats i que, en un futur proper, alguns s'haurien de revisar.

Per tant, en l'actualitat, el creixement de l'economia es sustenta en els següent sectors motors: el comerç, el turisme, juntament amb els sectors que depenen directament o transversalment d'ells i també molt especialment, el sector financer. Tots junts representen més del 65% del Producte interior Brut.

A aquest s'hi afegeixen, altres com la construcció, l'immobiliari, i els serveis públics. Fruit de les sinergies del primer.

El fet que el comerç i el turisme i les seves activitats connexes es recolzin l'un sobre l'altre, ha estat la força de l'economia andorrana.

En aquest sentit, l'evolució econòmica d'Andorra presenta una forta dependència en la conjuntura exterior.

La limitada producció interna, (a diferència de Luxemburg o Liechtenstein) es supleix amb unes importacions elevades per atendre la demanda nacional i, sobretot, la demanda dels visitants estrangers al país, basada en diferencials impositius.

Aquest fet, ens posiciona clarament com un país importador basat en una baixa pressió fiscal.

Per tant, és un objectiu clar, que tant a curt, mig i llarg termini, que aquests dos sectors motors de l'economia, mantinguin el seu atractiu.

No podem prescindir d'ells de la nit al matí, ni debilitar-los, sinó tot el contrari. La nostra societat del benestar pivota a l'entorn d'ells.

Prova d'això, és que la part més important dels ingressos de l'Estat, tant indirectes com directes, en són dependents al igual que la majoria de llocs de treball del país.

La signatura de l'acord duaner de l'any 1990, va consolidar les bases del nostre teixit productiu, i ha permès crear un marc avantatjós per la nostra economia sobretot via les franquícies duaneres acordades als visitants. Aquests nivell de franquícies i estructura de l'acord s'emmarcava, plenament a les necessitats d'Andorra i pel seu creixement econòmic.

Per tant, l'acord de l'any 1990, tal com el tenim, és vital per a la nostra economia, és un element estratègic de la negociació i més, si desconeixem les obligacions que representarà tot el nou cabal comunitari del futur acord d'associació, la nostra economia no pot suportar més pressió fiscal.

Som coneixedors que en el marc de les negociacions de l'acord d'associació, a l'acord del 1990 ja si ha renunciat, en paraules del Cap de Govern, s'ha fusionat.

Som coneixedors de la nova proposta, però no disposem dels estudis d'impacte de la globalitat del procés i en particular, si l'assolit és suficient per afrontar els costos de les demés llibertats, sense més pressió fiscal.

En resum, no sabem on estem, excepte que no tenim acord del 90 i encara sabem menys on estem, si ens basem sota el principi de la negociació que no hi ha res tancat, mentre no està tot tancat.

L'altre gran sector de la nostra economia és el financer.

Per tant, l'estabilitat financera d'un país és un element clau pel seu desenvolupament.

I recuperar la confiança en el mateix és el punt de partida inexcusable.

En el darrer informe de Standard & Poor's del juliol del 2017, l'agència millora el ràting d'Andorra, i és un pas per poder recuperar el nivell d'abans del mes de març del 2015, en el marc d'una perspectiva estable.

Des del Grup Parlamentari Liberal, valorem molt positivament aquesta qualificació. És una bona notícia per al País, i manifesta que s'està retornant cap a la normalitat.

Tot i l'anterior, l'agència adverteix dels danys que pot suposar pel país tota la resolució dels processos judicials de Banca Privada d'Andorra, fet que no deixa de ser altament preocupant.

L'agència també apunta que la convergència de les regles de joc andorranes amb les internacionals, en aquest cas l'intercanvi automàtic d'informació, suposa un repte per la competitivitat del sector financer a mitjà termini.

Entre les entitats financeres del país i les seves filials a fora, hi ha uns 46.000 milions d'euros sota gestió, i això significa 18 vegades el Producte interior Brut d'Andorra.

Aquests factors fan que Andorra sigui vulnerable a potencials turbulències en aquest sector perquè, per als bancs, és el Govern d'Andorra de facto, l'última barrera financera. I Aquest fet pot arribar a tenir una incidència directa en la sobirania, atès l'impacte que els problemes financers tindrien en el balanç de l'Estat.

El Grup Parlamentari Liberal comparteix plenament aquesta diagnosi. Ja ho hem comentat moltes vegades, i no es en va, que vàrem proposar la creació de la comissió Especial de Vigilància i Prevenció del Risc Financer, amb uns objectius clarament definits, i coneguts per tots vostès.

El repte és majúscul, i més si tenim en compte tot el desplegament del marc normatiu corresponen a l'acord monetari, on Andorra, Sr. Cap de Govern va en retràs.

I més, tenint en compte l'aparició de noves directives que evolucionen constantment, a l'entorn dels nous paradigmes financers internacionals. És a dir, quan Andorra assoleix implantar una directiva, aquesta ja ha canviat o s'ha derogat.

En conclusió, no som capaços de seguir el ritme.

Arribats aquí permeti'm unes reflexions, o més aviat, com es resol o s'enfoca una dicotomia entre objectius.

Si a més de l'acord monetari, en l'Acord d'associació es vol incloure el passaport financer, és a dir, el reconeixement de la plaça financera andorrana i de la supervisió com equivalent a la dels països membres, tot el cabdal comunitari serà d'aplicació al Principat.

Això, creiem que pot afectar els marges de les entitats financeres, ja que la mida de les mateixes (banc o entitats no bancàries) és petita quan el comparem amb entitats financers dels països del voltant, però això, no és obstacle perquè tot aquest cabdal s'apliqui d'igual manera.

El grau de governança, en general, a la que el sector estarà sotmès implicarà ampliar personal per feines que no aporten directament al compte de resultats, i poden restar, d'aquesta manera, competitivitat al nostre sector financer.

Compartim plenament amb vostès, Sr. Cap de Govern, que el camí de convertir Andorra en una plataforma financera homologable és del tot necessari i inevitable.

Però, alhora em sorgeixen una sèrie de qüestions que segurament vostè, Sr. Cap Govern, em podrà respondre, com les següents:

Si a la llarga l'aportació al compte de resultats de les entitats financeres es majoritàriament d'altres països, perquè les holdings haurien de mantenir-se a Andorra i no optar per la legislació que aporta més al compte de resultats?

Quin avantatge competitiu podem tenir quan ja estem parlant d'implementar BEPS que escrutaran els resultats i que aquests tributin a cadascun dels països on es generin?

Si el pes del sector financer andorrà disminueix en la nostra economia, per exemple, els passius dels depositants disminueix mentre s'incrementen a les filials de fora, com afectarà això el finançament creditici al nostre país?

Existeix perill de que aquesta situació es pugui donar?

Tenen alguna previsió feta de l'evolució a futur dels assalariats del sistema financer andorrà?

Com li he dit, l'objectiu és clar: contribuir a equiparar el nostre sector financer al dels nostres Estats veïns, perquè pugui competir de igual a igual a l'exterior.

Però, Sr. Cap de Govern, anem tard i descompassats.

Sr. Cap de Govern, la despesa de l'Estat, juntament amb l'endeutament continuen disparats.

Això unit, a tot un conjunt de necessitats futures que tindrà l'Estat per fer front als compromisos contrets com les pensions de jubilació, o dotar de més mitjans als òrgans de supervisió, o assimilació de cabals comunitaris, per citar-ne alguns.

Es traduirà a la llarga amb més increments de pressió fiscal i per conseqüent, menys competitivitat.

Per tant, ens trobem en front d'una difícil conjuntura econòmica.

Els motors tradicionals de l'economia no són suficients per cobrir les nostres necessitats, l'aposta per l'obertura econòmica és incipient necessita més temps i una liberalització, les economies de l'entorn es troben en el seu cicle expansiu, i Andorra descorrelacionada.

ÉS més, les reformes estructurals, tantes vegades anunciades, continuen al tinter, no s'han implementat.

La reforma sanitària no es pot demorar més. Tot el plantejament efectuat pel seu ministre de sanitat, no veurà els efectes, fins d'aquí 5 anys. Per tant, els dèficits continuaran en aquest període a l'alça.

En aquest aspecte, coneix perfectament la nostra postura. La vàrem debatre el 8 de maig d'enguany, en el debat sobre l'acció política i de Govern en matèria sanitària.

El debat monogràfic que vam demanar, des del grup parlamentari Liberal, va servir com a mínim per arrancar el compromís, per part de la majoria, d'analitzar les propostes presentades emmarcades com el que nosaltres entenem accions clares i decidides a reforçar la fiscalització i la contenció de la despesa de la CASS i del SAAS fins que la reforma sanitària no es posi en marxa. Propostes ja conegudes per vostès.

Si estan disposats a discutir aquestes propostes, els Liberals estem disposats a abordar el problema de la sostenibilitat i perdurabilitat del sistema sanitari, i crec que encara estem a temps.

Si bé, la voluntat inicial va semblar que era la d'analitzar les possibilitats reals d'aquestes propostes, el tarannà durant la primera reunió, celebrada el 14 de juliol, no va ser el mateix per part del Govern que el que va expressar el grup parlamentari de DA.

No tancarem cap porta però esperem i desitgem un canvi d'actitud per part del Govern perquè el problema de la sanitat requereix de veritable cintura política.

La reforma de la funció pública és una altra de les grans promeses, el 12 de setembre d'enguany, vàrem rebre a la M.I. Sra. Ministra Eva Descarrega, a la que agraïm la seva compareixença i valorarem les seves propostes.

I per últim, la reforma estrella que tants i tants anys s'ha demorat i generat molta controvèrsia, i en continuarà generant, es troba en tràmit parlamentari. I, aquesta, no és altra que el model d'Estat, encarnat per les Lleis qualificades de competències i transferències.

No entraré ara a fer més valoracions dels canvis que suposen, i la magnitud del mateix. Hi haurà temps de fer-ho, en el marc del debat que es celebrarà en el ple del Consell General, quan el M.I. Sr. Síndic el convoqui.

Sr. Cap de Govern coneix perfectament quin ha estat el tarannà en tot aquest procés del Grup Parlamentari Liberal, i la seva postura al respecte.

Ara bé, tothom és coneixedor, de l'informe emès a petició de l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria, referent a aspectes inconstitucionals de les mateixes.

El Grup Parlamentari Liberal actualment, es troba en tràmit de valoració. Un cop disposem de les perceptives valoracions no tindrem cap inconvenient de comentar-les amb vostè o en el si de la comissió.

Dit l'anterior, que quedi clar, aquestes lleis no són lleis que depenen únicament dels vots dels consellers del Grup Parlamentari Liberal, com s'ha dit, sinó de tots els grups parlamentaris, començant pel grup de la majoria, que li dona suport. No crec que ningú d'aquesta cambra vulgui votar lleis inconstitucionals, si és el cas.

Per acabar,

Sr. Cap de Govern, i referent a la seva proposta de sumar-nos al pacte d'Estat en la negociació de l'acord d'associació.

I a més, li afegiria per afrontar tots el reptes que he mencionat al llarg del meu discurs, li faig la següent proposta. A aquesta alçada de la legislatura, la figura de govern de coalició, que en el seu dia, es va plantejar ara ja no té sentit. La legislatura s'acaba i s'ha de decidir com es vol acabar.

Dit l'anterior,

És ben conegut per tots, els motius pels quals el Grup Parlamentari Liberal s'ha mantingut al marge del pacte d'Estat sense, per això, renunciar al seu europeisme.

Aquests motius subsisteixen i per tant, el Grup parlamentari Liberal no entrarà al pacte, ni s'adherirà a ell.

És més, el document jurídic que conforma el pacte d'estat, no és vàlid ja que l'acord del 1990, es va identificar com una de les línies vermelles a no renunciar.

La realitat és que, en el decurs de les negociacions, s'ha renunciat a ell i ja ni tant sols es manté en tant que peça jurídica. I amb això, no dic que sigui pitjor o millor.

En tot cas, deforma l'acord jurídic o voluntat explícita que el mateix recollia. A més, una força política s'ha retirat del mateix.

Ara bé, tal i com li he exposat a l'inici, és voluntat del Grup parlamentari Liberal voler incidir en les coses i en concret, en el seu contingut.

És a dir conscient, de que el que importa és defensar els interessos d'Andorra en la negociació amb la Unió Europea, el Grup parlamentari Liberal proposa un marc informal de col·laboració més estreta amb el Govern.

Aquest es podria materialitzar per mitjà de diferents fórmules amb la condició de que garanteixi una independència mútua i la integritat de la visió i programes (del Grup Liberal.)

Aquesta fórmula tècnicament seria l'estatut d'Observador Actiu en el pacte d'Estat, reforçat per un codi de conducta o ètic de transparència i col·laboració mútua.

La figura d'estatut d'observador actiu del pacte, suposaria ser admès a les reunions o congressos del pacte sense ser membres del mateix de ple dret. Això, normalment comporta el dret a prendre la paraula, a prendre iniciatives, a ser escoltat i a obtenir informació sense que les decisions que es prenen siguin vinculants per l'observador que conserva la independència.

El codi de conducta o ètica de transparència i col·laboració mútua, suposaria establir una sèrie de principis sobre la gestió i la conducta adequada que les parts es comprometrien, unilateralment, a seguir per poder intercanviar informació i idees sense comprometre el contingut dels programes de cada part.

Aquesta és la proposta del Grup Liberal que pot permetre una visió d'unitat i enfortir la negociació d'Andorra.

El Govern ha de signar un acord amb Europa, el Consell General l'ha de ratificar i hauria de ser per unanimitat, i el vot al referèndum un SI rotund.

En aquesta proposta crec que totes les part podríem sentir-nos còmodes i assolir la fita desitjada.

Aprofito aquest punt per agrair totes les compareixences del Ministre al si de la comissió d'exterior.

Moltes Gràcies Sr. Síndic.